

உ
சீவமயம்

நவாலியை வசிப்பிடமாகக் கொண்டு

அமரத் திருமதி. அதிசயராசா புஸ்பமலர்

அவர்களின் நினைவுகளைத் தாங்கிய

நீனைவு மலர்

21.01.2008

Digitized by Noolanam Foundation
noolanam.org | aavananam.org

சிவமயம்

தாயின் மடியில்
31.07.1938

இறைவனடியில்
22.12.2007

அமரர்

அதீசயராசா புஸ்பமலர்

திதி வெண்பா

முத்திரை பதித்த சர்வசித்து வருஷம்தன்னில்
மாரிகழி மாத வளர்யிறை - சதுர்த்தசியில்
இத்தரை போற்றிய புஸ்பமலர் தானும்
சிவனடி அடைந்த தினம்.

உ
சிவமயம்

அமரர்

திருமதி. அதிசயராசா புஸ்பமணி

அவர்களின் சீவபதப்பேறு குறித்த

நினைவு மலர்

21.01.2008

உ

சிவமயம்

சுந்தர்ஸங்கீதம்

நாங்கள் பிறந்தது முதல் பாதுகாத்து
வளர்த்து நல்ல கல்வியையும்
அதன் மூலம் நல்ல வாழ்க்கைத்
தொழிலைப் பெறவும்
சீரும் சிறப்புமாக வாழவும் நல்லறிவும்
பண்புள்ள கணவனையும், மனைவியையும்
பெறவும், உலகில் உயர் நீங்கும் வரை
எங்கள் நலஉரிமையில் கண்ணும் கருத்துமாக
எம்மைப் பாதுகாத்து எங்களுக்கு
கண்கண்ட தெய்வமாக விளங்கிய
எங்கள் அம்மாவுக்கு
இக் கண்ணீர் பூக்களை
எங்கள் அன்புக் காணிக்கையாகச்
சமர்ப்பிக்கின்றோம்
ஓம் சாந்தி!

இங்ஙனம்

மக்கள்

அமரர் அதிசயராசா புஸ்பமலர் அவர்களின்

வாழ்க்கை வரலாறு

மானுட வாழ்வில் இறப்பு நிச்சயம். ஆனால் தாம் வாழ்ந்த காலத்தில் நற்பயன் செய்து நானிலம் போற்ற வாழ்ந்த மானுடர்களில் இவரும் ஒருவர். இவருடன் வாழ்ந்தவர்கள் இவரை எளிதில் மறந்து விடமுடியாது.

மாண்பு மிக்க இவர் மரணித்தும் எம்முடன் வாழ்கிறார். ஈழமணித்திருநாட்டில் தமிழரின் தாயகம் யாழ்நகர் நவாலியம் பதியில் ஸ்ரீ சிந்தாமணி விநாயகரின் அருட்கடல் நிறைந்த நவாலியைப் வசிப்பிடமாகக் கொண்ட அமரர் தர்மலிங்கம் அவர்களுக்கும் நவாலியைப் பிடப்பிடமாகக் கொண்ட அமரர் செல்வரத்தினம் அவர்களுக்கும் சிரேஷ்ட புதல்வியாக 31.07.1938ஆம் ஆண்டு பிறந்தார். இவர் பின் கமலாம்பிகை, யோகானந்தன், அஷ்டலஷ்மி, யோகசித்தன் ஆகியோர் பிறந்தனர்.

இவரது தந்தையார் ஸ்ரீ சிந்தாமணி விநாயகரது பாதம் போற்றி அக்கோயிலில் சரியைத் தொண்டு ஆற்றிவந்தவர் அவரைப் பின்பற்றி அமரரும் அக்கோயிலில் தொண்டுகள் ஆற்றி வந்தார். வளரும் பருவத்தில் கல்வி அறிவிலும், ஒழுக்கத்திலும் சிறந்து விளங்கினார். உரிய பருவம் எய்தியதும் யாழ் போதனா வைத்தியசாலையில் பரிசாரகராக கடமை ஆற்றியவரும், உடுவிலைப் பிறப்பிடமாகவும் கொண்ட அமரர் அற்புதரட்ணம் பூரணம் தம்பதிகளின் சிரேஷ்ட புத்திரன் அதிசயராசா அவர்களை 23.01.1961ஆம் ஆண்டு அமரர் கரம்பிடித்தார். இனிய இல்லை வாழ்வின் இலக்கணமாக மும்முத்துக்களைப் பெற்றெடுத்தார்.

மதியழகன், புவழகி, மதிவர்ணன் ஆகியோர் ஆவார். மதியழகனுக்கு அட்டலட்சுமியை மணமுடித்து வைத்தனர். இனிய இல்லற வாழ்வின் பயனாக மயூரன், மதுராஜ் ஆகியோரைப் பெற்றெடுத்து பாலூட்டி சீராட்டி வளர்த்து வந்த வேளை அட்டலட்சுமி இறந்தார். பிள்ளைகளின் எதிர்காலம், சிறுவயது என்பவற்றைக் கருதி மூத்தமகனுக்கு இரண்டாவதாக வட்டுக்கோட்டையைப் பிறப்பிடமாகக் கொண்ட நல்லம்மாவை மணம்முடித்து வைத்தனர். இதன் பேறாக விதுஷன் பிறந்தார்.

அமரரது செல்லமகளான புவழகி அமலநாதனைக் கரம்பிடித்து இனிது வாழ்ந்து கபில்தேவ், ஹம்சினி, புவிறாஜ், ஷர்மிளா ஆகியோரை செல்வங்களாகப் பெற்றெடுத்தனர்.

மூன்றாவது மகனும், ஆசை மகனுமாகிய மதிவர்ணன் தயானந்தலக்ஷுமியை கரம்பிடித்து றஜீதா, தாரணி, மயூரி, தர்சிகா, பிரிந்தா போன்றோரைப் பெற்றெடுத்து பிரான்ஸில் பல்பேறும் பெற்று வாழ்கின்றார்.

அமரர் தன் இறை தொண்டை நிறுத்தி விடாது தொடர்ந்து நவாலி அந்திரான்பதி முருகமூர்த்தி கோவிலில் ஆற்றிவந்தார். பின் தன் இறுதி காலம் வரை மாவடி ஞானவைரவருக்கு தினம் தோறும் சரீரரீதியாகவோ, பொருளாதார ரீதியாகவோ உதவிகளைச் செய்து 22ஆம் திகதி மார்கழி மாதம் 2007ஆம் ஆண்டு சதுர்த்தசி திதியில் பிள்ளைகள், உற்றார், உறவினரை ஆழ்ந்த துயரில் ஆழ்த்தி சிவபதம் அடைந்தார்.

“அன்னாரின் ஆத்மா சாந்தியடைய நவாலி
ஸ்ரீ சிந்தாமணி விநாயகரைப் பிரார்த்திக்கின்றோம்”

மக்கள், மருமக்கள், பேர்ப்பிள்ளைகள்

புலம்பல்

பத்து திங்கள் உங்கள் அங்கமெல்லாம் நொந்து
பெற்றெடுத்த மூன்று முத்துகளாம் நாம்
தந்தையாய் தாயுமாய் எத்துயர் வந்தபோதும்
தாங்கி நின்ற இனியவனே - இன்று
எம்மை தவிக்கவிட்டு பரமன் பதம் சென்றது ஏனம்மா?

பாசமும் நேசமும் எம்மில் வைத்தீர் - நாம்
படுத்துறங்க பல கதைகள் சொல்வீர்
பாடசாலை சென்றிடு சான்றோனாக நீதிகு - என
கூறிடுவீரே தினம் எமக்கு - அம்மம்மா
நாம் பாடசாலை விட்டு வரும் போது எமக்காக
காத்து நிற்க இனி யாரம்மா?.....

மறுவாழ்வு பெற்று நாம் வந்தோம் மருமக்களாய்
உம் பாசத்தால் நாம் ஆனோம் உம் மக்களாய்
கலங்கரை விளக்காய் எமக்கு வழிகாட்டினீர்
உம் அன்புக்கு அடிமையாகினோம் - மாமி
அத்தனை இன்று இழந்து விட்டோமே
அணையாது என நினைத்த உம் உயிர்
இன்று அணைந்தாலே யாம் பிரார்த்திக்கின்றோம்
உம் ஆத்ம சாந்திக்காய்.

உ
சிவமயம்

திருச்சிற்றம்பலம்

பஞ்ச புராணம்

கேவாரம்

திங்கள் தங்கிய சடையுடை யானைத்
தேவ தேவனைச் செழுங்கடல் வளரும்
சங்க வெண்குழைக் காதுடை யானைச்
சாம வேதம் வயரிதுகப் பானை
மங்கை நங்கை மலைமகள் கண்டு
மருவி ஏத்தி வழியடப் பெற்ற
கங்கையாளனைக் கம்பன்எம் மானைக்
காணக் கண்டாடி யேன்வெற்ற வாறே.

திருவாசகம்

சிந்தனைநின் தனக்காக்கி நாயி னேன்தன்
கண்ணினைநின் திருப்பாதாப் யோதுக் காக்கி
வந்தனையும் அம்மலர்க்கே யாக்கி வாக்குன்
மணிவார்த்தைக் காக்கியைப் புலன்க ளார
வந்தனை ஆட கொண்டுள்ளே புகுந்த விச்சை
மாஸுதப் பெருங்கடலே மலையே யுன்னைத்
தந்தனைசெந் தாமரைக்கா டனைய மேனித்
தனிச்சுடரே யிரண்டுமலித் தனிய னேற்கே.

திருவிசைப்பா

கற்றவர் விழுங்குங் கற்பகக் கனியை
கரையிலாக் கருணைமா கடலை
மற்றவர் அறியா மாணிக்க மலையை
மதிய்பவர் மனமணி விளக்கை
செற்றவர் புராங்கள் செற்ற எம் சிவனை
திருவீழி மிழலை வீற்றிருந்த
கொற்றவன் தன்னைக்கண்டு கண்டுள்ளம்
குளிர என்கண் குளியிந்தனவே.

திருப்பல்லாண்டு

மிண்டுமனத்தவர் யோமின்கண் மெய்யடியார்கள் விரைந்துவம்மின்
கொண்டுங் கொடுத்துங் குடிகுடியீசர்க் காட்செய்மின் குழாம் புகுந்து
தண்ணங்கடந்த யொருளாள் விலதோ ஆனந்த வெள்ளம் யொருள்
பண்டுமின்று மென்று முள்ள யொருளென்றே பல்லாண்டு கூறுதுமே.

திருப்புராணம்

உலகெ லாம்உணர்ந் தோதற் கரியவன்
நிலவு லாவிய நிர்மலி வேணியன்
அழகில் சோதியன் அம்பலத்தாடுவான்
மலர்சிலம்யடி வாழ்த்தி வணங்குவாம்.

திருப்புகழ்

கியலிசையி லுசித வஞ்சிக்(கு)	அயர்வாகி
கிரவுபகல் மனது சிந்தித்	துழலாதே
உயர்கருணை புரிய மின்பக்	கடல்முழ்கி
உனையெனது ளறிவு மன்பைத்	தருவாயே
மயில்தகர்க லிடைய ரந்தித்	தினையாவல்
வனசுகுற மகளை வந்தித்	தணைவோனே
கயிலைமலை யனைய செந்திற்	பதிவாழ்வே
கரிமுகவ னினைய கந்தர்	பெருமாளே!

திருச்சிற்றம்பலம்.

நற்சிந்ருனை

அங்கையிற் போதுகொண் டெப்போதும் போற்றும் அடியவர்கள்
தங்குறை தீர்க்கும் தயாநிதி யேசத்தி வேல்முருகா
பாங்கயனைக்குட்டி முன்சிறை வைத்திட்ட பாலகனே
திங்கட் கிழமை வருவாய்நல் லூரில் வாழ்தேசிகனே.

சிவபுராணம்

திருச்சிற்றம்பலம்

தொல்லை யிரும்பிறவிச் சூழும் தளைநீக்கி
அல்லலறுத் தானந்த மாக்கியதே. எல்லை
மருவா நெறியளிக்கும் வாதவு¹ ரெங்கோன்
திருவா சகமென்னும் தேன்.

நமச்சிவாய வாழ்க நாதன்தான் வாழ்க
இமைப்பொழுதும் என் நெஞ்சில் நீங்காதான் தாள்வாழ்க
கோகழி ஆண்ட குருமனிதன் தாள்வாழ்க
ஆகமம் ஆகிநின் றண்ணிப்பான் தாள்வாழ்க
ஏக னதேக னிறைவனடி வாழ்க 5
வேகங் கெடுத்தாண்ட வேந்தனடி வெல்க
பிறப்பருக்கும் பிஞ்சுகன்றன் பெய்கழல்கள் வெல்க
புறத்தார்க்குச் சேயோன்றன் புங்கழல்கள் வெல்க
கரம்குவிவார் உள்மகிழுங் கோன்கழல்கள் வெல்க
சிரம்குவிவார் ஓங்குவிக்கும் சீரோன் கழல் வெல்க 10
ஈசனடிபோற்றி எந்தை அடிபோற்றி
தேசன் அடிபோற்றி சிவன்சேவடி போற்றி
மாயப் பிறப்பறுக்கும் மன்னனடி போற்றி
சீர் ஆர் பெருந்துறை நம் தேவன் அடிபோற்றி 15
ஆராத இன்பம் அருளு மலைபோற்றி
சிவனவன்என் சிந்தையுள் நின்ற அதனால்
அவன்அரு ளாலே அவன்தான் வணங்கிச்
சிந்தை மகிழ்ச் சிவபுராணந்தன்னை
முந்தை வினைமுழுதும் ஓய உரைப்பனியான் 20
கண்ணுதலான் தன்கருணைக் கண்காட்ட வந்தெய்தி
எண்ணதற்கு எட்டா எழிலார் கழலிறைஞ்சி
விண்ணிறைந்து மண்ணிறைந்து மிக்காய் விளங்கொளியாய்
எண்ணிறந் தெல்லை இலாதானே நின்பெருஞ்சீர்
பொல்லாவினையேன் புகழுமா றொன்று அறியேன் 25

புல்லாகிப் பூடாய்ப் புழுவாய் மரமாகிப்
 பல்விருகமாகிப் பறவையாய் பாம்பாகிப்
 கல்லாய் மனிதராய்ப் பேயாய்க் கணங்களாய்
 வல்லகர ராகி முனிவராய்த் தேவராய்
 செல்லாஅ நின்ற இத்தாவர சங்கமத்துள் 30
 எல்லாப் பிறப்பும் பிறந்தினைத்தேன் எம்பெருமான்
 மெய்யேஉன் பொன்னடிகள் கண்டின்று வீடுற்றேன்
 உய்ய என் உள்ளத்துள் ஓங்கார மாய்நின்ற
 மெய்யா விமலா விடைப்பாகா வேதங்கள்
 ஐயா எனஒங்கி ஆழந்தகன்ற நண்ணியனே 35
 வெய்யாய் தணியாய் இயமானாம் நாம் விமலா
 பொய்யாயின எல்லாம் போயகல வந்தருளி
 மெய்ஞானமாகி மிள்கின்ற மெய்ச்சுடரே
 எஞ்ஞானமில்லாதேன் இன்பப் பெருமானே
 அஞ்ஞானம் தன்னை அகல்விக்கும் நல்லறிவே 40
 ஆக்கம் அளவிறுதியில்லாய் அனைத்துலகும்
 ஆக்குவாய் காப்பாய் அழிப்பாய் அருள்தருவாய்
 போக்குவாயெனைப்புகுவிப்பாய் நின்தொழும்பின்
 நாற்றத்தி நேரியாய் சேயாய் நணியானே
 மாற்ற மனங்கழிய நின்ற மறையோனே 45
 கறந்தபால் கன்னலொடு நெய்கலந்தாற் போலச்
 சிறந்தடியார் சிந்தனையுள் தேனாறி நின்று
 பிறந்த பிறப்பறுக்கும் எங்கள் பெருமான்
 நிறங்கனோ ரைந்துடையாய் விண்ணோர்க ளேத்த
 மறைந்திருந்தாய்யெம்பெருமான் வல்வினையேன் தன்னை 50
 மறைந்திட மூடிய மாய இருளை
 அறம்பாவம் என்னும் அருங்கயிற்றாற் கட்டிப்
 புறந்தோல் போர்த்தெங்கும் புழுவழுக்கு மூடி
 மலஞ்சோரு மொன்பது வாயிற் குடிலை
 மலங்கப் புலனைந்தாம் வஞ்சனையைச் செய்ய 55

விலங்கு மனத்தால் விமலா உனக்குக்
 கலந்தவன் பாகிக் கசிந்துள் றுருகும்
 நலந்தா னிலாத சிறியேற்கு நல்கி
 நிலந்தன்மேல் வந்தருளி நீள்கழல்கள் காட்டி
 நாயிற் கடையாய்க் கிடந்த அடியேற்குத் 60
 தாயிற் சிறந்த தயவான தத்துவனே
 மாசற்ற சோதி மலந்த மலர்ச்சுடரே
 தேசனே தேனா ரமுதே சிவபுரனே
 பாசமாம் பற்றுறுத்தப் பாரிக்கும் ஆரியனே
 நேச அருள்புரிந்து நெஞ்சில் வஞ்சங்கெடப் 65
 பேராது நின்ற பெருங்கருணைப் பேராறே
 ஆரா வமுதே அளவிலாப் பெம்மானே
 ஓராதா ருள்ளத் தொளிக்கும் ஒளியானே
 நீரா யுருக்கியென் னாருயிராய் நின்றானே
 இன்பமும் தன்பமு மில்லானே யுள்ளானே 70
 அன்பருக் கன்பனே யாவையுமா மல்லையுமாம்
 சோதியனே தன்னிருளே தோன்றாப் பெருமையனே
 ஆதியனே யந்தம் நடுவாகி யல்லானே
 ஈர்த்தென்னை யாட்கொண்ட எந்தை பெருமானே
 கூர்த்தமெஞ் ஞானத்தால் கொண்டுணர்வார் தங்கருத்தின் 75
 நோக்கரிய நோக்கே நண்ணுக்கரிய நண்ணுணர்வே
 போக்கும் வரவும் புணர்வுமிலாப் புண்ணியனே
 காக்குமெங் காவலனே காண்பரிய பேரொளியே
 ஆற்றின்ப வெள்ளமே அத்தாமிக் காய்நின்ற
 தோற்றச் சுடரெளியாய் சொல்லாத நண்ணுணர்வாய 80
 மாற்றமாம் வையகத்தின் வெவ்வேறே வந்தறிவாம்
 தேற்றனே தேற்றத் தெளிவேயென் சிந்தனையுள்
 ஊற்றான வுண்ணா ரமுதே உடையானே
 வேற்று விகார விடக்குடம்பி னுட்கிடப்ப
 ஆற்றேனெம் மையா அரனேயோ வென்றேன்று 85

போற்றிப் புகழ்ந்திருந்து பொய்கெட்டு மெய்யானார்
 மீட்டிங்கு வந்து வினைப்பிறவி சாராமே
 கள்ளப் புலக்குரம்பை கட்டழிக்க வல்லானே
 நள்ளிருளில் நடடம் பயின்றாரும் நாதனே
 தில்லையுட் கூத்தனே தென்பாண்டி நாட்டானே
 அல்லற் பிறவி யறுப்பானே ஓவென்று
 சொல்லற் கரியானைச் சொல்லித் திருவடிக்கீழ்ச்
 சொல்லிய பாட்டின் பொருளுணர்ந்து சொல்லுவார்
 செல்வர் சிவபுரத்தி னுள்ளார் சிவனடிக்கீழ்ப்
 பல்லோரு மேத்தப் பணிந்து.

90

திருச்சிற்றம்பலம்.
 சிவபுராணம் முற்றிற்று.

விநாயகர் அகவல்

காப்பு

அற்புதவி நவயகர்தம் ஆசிரியர் பாவுரையைச்
 சொற்பொருளின் குற்றமின்றிச் சொல்லவே முற்படுசீர்
 சொற்கொருளெல் லாங்கடந்து தாய்தாம் மெஞ்ஞானமிகு
 கற்பக விநாயகன்றான் காப்பு

சீதக் கடபச் செந்தாமரைப் பூம்
 பாதச் சிலம்பு பலஇசைப் பாடப்
 பொன் அரை ஞாணம் பூந்துகில் ஆடையும்
 வன்ன மருங்கில் வளர்ந்தழ ளறிப்பப்
 பேழை வயிறும் பெரும் பாராக் கோடும்
 வேறு முகமும் விளங்கு சித் தாரமும்
 அஞ்சு கரமும் அங்கச பாசமும்
 நெஞ்சில் குடி கொண்ட நீல மேனியும்
 நான்ற வாயும் நாவிகு புயமும்
 ழுன்று கண்ணும் மும்மதச் சுவடும்

இரண்டு செவியும் இலங்கு பொன் முடியும்
 திரண்டமுப் புரிநாவும் திகழ்ஓளி மார்பும்
 சொற்பதங்கடந்த துரியமெஞ் ஞான
 அற்புதன் ஈன்ற கற்பகக் களிநே
 மும்பழம் நகரும் முஷிக வாகன
 இப்பொழுதென்னை அடக்கொள்ள வேண்டித்
 தாயாய் எனக்குத் தானெழுந்தருளி
 மாயாப் பிறவி மயக்கம் அறுத்துத்
 திருந்திய முதலைந் தெழுத்தும் தெளிவாய்ப்
 பொருந்தவே வந்தென் உளந்தனிற் புகுந்து
 குருவடி வாகிக் குவலயந் தனில்
 திருவடி வைத்துத் திரமிது பொருளென
 வாடா வகைதான் மகிழ்தெனக் கருளிக்
 கோடா யுதத்தாட் கொடுவினை களைந்தே
 உவட்டா உபதேசம் புகட்டியென் செவியில்
 தெவிட்டாத ஞானத் தெளிவையும் காட்டி
 ஐம்புலன் தன்னை அடக்கும் உபாயம்
 இன்புறு கருணையின் இனிதெனக் கருளிக்
 கருவிகள் ஓடுங்கும் கருத்தினை அறிவித்(து)
 இருவினை தன்னை அறுத்திருள் கடிந்து
 தலமொரு முன்றின் மயக்கம் அறுத்தே
 ஒன்பது வாயில் ஒருமந்திரத்தால்
 ஐம்புலக் கதவை அடைப்பதுங் காட்டி
 ஆறா தாரத் அங்குச நிலையும்
 பேறா நிறுத்திப் பேச்சரை யறுத்தே
 இடையிங் கலையின் எழுத்தறிவித்துக்
 கடையில் சுழிமுனைக் கபாலமுங் காட்டி
 மூன்று மண்டலத்தின் முட்டிய தூணின்
 நான்கொழு மந்திரம் வெளிப்பட உரைத்து
 மூலா தாரத்து முண்டொழு கணலைக்
 காலால் எழுப்பும் கருத்தறிவித்து

அமுத நிலையும் அந்தித்தன் இயக்கமும்
 குமுத சகாயன் குணத்தையும் கூறி
 இடச்சக்கரத்தின் உறுப்பையும் காட்டிச்
 சண்முக தூலமும் சதாசுவர கீட்சமும்
 எண்முக மாக இனிதெனக் கருளிப்
 புரியட்ட காயம் புலப்பட எனக்குத்
 தெரியெட்டு நிலையும் தெரிசனப்படுத்திக்
 கருத்தினை கபால வாயில் காட்டி
 இருத்தி முத்தி இனி தெனக் கருளி
 என்னை அறிவித் தெனக் கருள் செய்து
 முன்னை வினையின் முதலைக் களைந்து
 வாக்கும் மனமும் இல்லா மனோலயம்
 தேக்கியே எந்தன் சிந்தை தெளிவித்து
 இருள் வெளியிரண்டுக் கொன்றிட மென்ன
 அருள் தரும் அன்ந்தத் தழுத்தி என் செவியில்
 எல்லையில்லா அனந்தம் அளித்து
 அல்லல் களைந்தே அருள்வழி காட்டிச்
 சத்தத்தின்னுள்ளே சதாசுவம் காட்டி
 சித்தத்தின்னுள்ளே சிவலிங்கம் காட்டி
 அணுவுக் கணுவாய் அப்பாலுக் கப்பாலாய்க்
 கணுமுற்றி நின்ற கரும்புள்ளே காட்டி
 வேடமும் நீரும் விளங்க நிறத்திக்
 கூடுமெய்த் தொண்டர் குழாத்தாடன் கூட்டி
 அஞ்சக்கரத்தின் அரும்பொருள் தன்னை
 நெஞ்சக்கரத்தின் நிலையறி வித்துத்
 தத்துவ நிலையத் தந்தென்னை யாண்ட
 வித்தக விநாயக விரைகழல் சரணே.
 வீநாயகர் அகவல் முற்றிற்று.

திருப்பள்ளியெழுச்சி

திருச்சிற்றம்பலம்

போற்றியென் வாழ்முத லாகிய பொருளே
புலர்ந்தது பூங்கழற் கிணைதுணை மலர்கொண்டு
ஏற்றிநின் திருமுகத் தெமக்கருள் மலரும்
எழினகை கொண்டுநின் திருவடி தொழுகோம்
சேற்றிதழ் கமலங்கள் மலருந்தண் வயல்கூழ்
திருப்பெருந் துறையுறை சீவபெரு மானே
ஏற்றயர் பொடியுடை யாபியனை யுடையாய்
எம்பெரு மான்பள்ளி எழுந்தரு ளாயே. 1

அருணனிந் திரன்றிசை யணுகினன் இருள்போய்
அகன்றது உதயநின் மலர்த்திரு முகத்தின்
கருணையின் சூரியன் எழஎழ நயனக்
கடிமலர் மலரமற றண்ணலங் கண்ணாம்
திரணிரை யறுபதம் முரல்வன இவையோர்
திருப்பெருந் துறையுறை சீவபெரு மானே
அருணிதி தரவரும் ஆனந்த மலையே
அலைகட லேபள்ளி யெழுந்தரு ளாயே. 2

கூவின பூங்குயில் கூவின கோழி
குருகு எரியம்பின இயம்பின சங்கம்
ஓவின தாரகை யொளியொளி யுதயத்
தொருப்படு கின்றது விருப்பொடு நமக்குத்
வேதநற் செற்கழற் றாளிணை காட்டாய்
திருப்பெருந் துறையுறை சீவபெரு மானே
யாவரும் அறிவரி யாபியமக் கெளியாய்
எம்பெரு மான்பள்ளி யெழுந்தரு ளாயே. 3

இன்னிசை விணையர் யாழினர் ஒருபால்
 இருக்கொடு தோத்திர மியம்பின ரொருபால்
 தன்னிய பிணைமலர்க் கையினர் ஒருபால்
 தொழுகைய ரழுகையர் துவள்கைய ரொருபால்
 சென்னியி லஞ்சலி கூப்பின ரொருபால்
 திருப்பெருந் துறையுறை சீவபெரு மானே
 என்னையும் ஆண்டுகொண் டின்னருள் புரியும்
 எம்பெரு மான்பள்ளி யெழுந்தரு ளாயே. 4

பூதங்கள் தோன்றநின் றாயினி னல்லால்
 போக்கிலன் வரலிலன் எனநினைப் புலவோர்
 கீதங்கள் பாடுதல் ஆடுத லல்லால்
 கேட்டறி யோமுனைக் கண்டறி வாரைச்
 சீதங்கொள் வயற்றிருப் பெருந்துறை மன்னா
 சிந்தனை மும்மரி யாயெங்கண் முன்வந்த
 ஏதங்க னறுத்தெம்மை யாண்டருள் புரியும்
 எம்பெரு மான்பள்ளி யெழுந்தரு ளாயே. 5

பப்பற வீட்டிருந் துணருநின் னடியார்
 பந்தனை வந்தறுத் தாரவர் பலரும்
 மைப்புறு கண்ணியர் மானிடத் தியல்பின்
 வணங்கு கின்றாரணங் கின்மண வாளா
 செப்புறு கமலங்கள் மலருந்தண் வயல்கூழ்
 திருப்பெருந் துறையுறை சீவபெரு மானே
 இப்பிறப் பறுத்தெமை யாண்டருள் புரியும்
 எம்பெரு மான்பள்ளி யெழுந்தரு ளாயே. 6

அதபழச் சுழவையென அமுதென அறிதற்கு
 அரிதென எளிதென அமரரும் அறியார்
 இதுஅவன் திருவுரு இவனவன் எனவே
 எங்களை யாண்டுகொண் டிங்கெழுந் தருளும்
 மதுவளர் பொழிற்றிரு வுத்தர கோச
 மங்கையுள் ளாய்திருப் பெருந்துறை மன்னா
 எதுவெமைப் பணிகொழு மாறது கேட்போம்
 எம்பெரு மான்பள்ளி யெழுந்தரு ளாயே. 7

முந்திய முதல்நடு இறுதியும் ஆனாய்
 மூவரு மறிகில ரியாவர்மற் றறிவார்
 பந்தணை விரலியும் நீயுநின் னடியார்
 பழங்குடில் தொறுமொழந் தருளிய பரனே
 செந்தழல் புரைதிரு மேனியுங் காட்டித்
 திருப்பெருந் துறையுறை கோயிலுங் காட்டி
 அந்தண னாவதங் காட்டிவந் தாண்டாய்
 ஆரமு தேபள்ளி யெழுந்தரு ளாயே. 8

விண்ணகத் தேவரும் நண்ணவும் மாட்டா
 விழுப்பெரு ளேயுன தொழுப்படி யோங்கள்
 மண்ணகத் தேவந்து வாழ்ச்செய் தானே
 வண்திருப் பெருந்தறை யாய்வழி யடியோம்
 கண்ணகத் தேநின்று களிதரு தேனே
 கடலமு தேகரும் பேவிரும் படியார்
 எண்ணகத் தாயுல குக்குயி ரானாய்
 எம்பெரு மான்பள்ளி யெழுந்தரு ளாயே. 9

புவனியிற் போய்ப்பிறி வாமையில் நாள்தாம்
 போக்குகின் றோமவ மேயிந்தப் பூமி
 சிவனய்யக் கொள்கின்ற வானேன்று நோக்கித்
 திருப்பெருந் துறையுறை ளவாய்திரு மாலாம்
 அவன் விருப் பெய்தவும் மலரவ னாசைப்
 படவுநின் அலர்ந்தமெய்க் கருணையும் நீயும்
 அவனியிற் புகுந்தெமை யாட்கொள்ள வல்லாய்
 ஆரமு தேபள்ளி யெழுந்தரு ளாயே. 10

தீருப்பள்ளி எழிச்சு மும்மீற்று.

திருவெம்பாவை

அதியும் அந்தமும் இல்லா அரும்பெரும்

சோதியை யாம்பாடக் கேட்டேயும் வாட்டங்கண்
மாதே வளருதியோ வன்செவியோ நின்செவிதான்
மாதேவன் வார்கழல்கள் வாழ்த்திய வாழ்த்தொலிபோய்
வீதிவாய்க் கேட்டலுமே விம்மி விம்மி மெய்மறந்து
போதா ரமளியின்மேனி நின்றும் புரண்டிங்கண்
ஏதேனும் ஆகாள் கிடந்தாளென் னேயென்னே
ஈதேயெந் தோழி பரிசேலோ ரெம்பாவாய்.

1

பாசம் பரம்சோதிக் கென்பா யிராப்பகல்னா

பேசும்போ தெப்போதிப் போதா ரமளிக்கே
நேசமும் வைத்தனையோ நேரிழையாய் நேரிழையீர்
சீச யிவையுஞ் சிலவோ விளையாடி
ஏசு மிடமீதோ விண்ணோர்க ளேத்துதற்குக்
கூசு மலர்ப்பாதந் தந்தருள வந்தருளும்
தேசன் சிவலோகன் தில்லைச்சிற் றம்பலத்து
ஈசனார்க் கன்பார்யா மாரேலோ ரெம்பாவாய்.

2

முத்தன்ன வெண்ணகையாய் முன்வந் தெதிரெழுந்தென்

னத்தனா னந்த னமுதனென் றள்ளறித்
தித்திக்கப் பேசவாய் வந்துன் கடைதிறவாய்
பத்துடையி ரீசன் பழுவடியீர் பாங்குடையீர்
புத்தடியோம் புன்மைதீர்த் தாட்கொண்டாற் பொல்லாதோ
வெத்தோநின் னன்புடைமை யெல்லோ மறியோமோ
சித்த மழகியார் பாடாரோ நஞ்சிவனை
யித்தனையும் ணேடு மெமக்கேலோ ரெம்பாவாய்.

3

ஒண்ணித் தலநகையா யின்னம் புலர்ந்தின்றோ
வண்ணக் கிளிமொழியா ரெல்லாரும் வந்தாரொ
வெண்ணிக்கொ டுள்ளவர் செல்வகோ மவ்வளவுங்
கண்ணைத் தாயின்றவமே காலத்ததைப் போக்காதே
விண்ணுக் கொருமருந்தை வேத விழுப்பொருளைக்
கண்ணுக் கினியாணைப் பாடிக் கசிந்துள்ள
முண்ணெக்கு நின்றருக யாமாட்டோம் நீயேவந்
தெண்ணிக் குறையிற் றயிலேலோ ரெம்பாவாய். 4

மாலறியா நான்முகனுங் காணா மலையிணைநாம்
போலறிவோ மென்றுள்ள பொக்கங் களேபேசும்
பாலாறா தேன்வாய் படிநீ கடைதிறவாய்
ஞாலமே விண்ணே பிறவே யறிவாரியான்
கோலமும் நம்மையாட் கொண்டருளிக் கோதாட்டுஞ்
சீலமும் பாடிச் சிவனே சிவனெயென்
றோல மிடினு முணரா யுணராய்கா
ணேலக் குழலி பரிசேலோ ரெம்பாவாய். 5

மானேநீ நென்னலை நாளைவந் துங்களை
நானே யெழுப்புவ னென்றலும் நாணாமே
போன திசைபகரா யின்னம் புலர்ந்தின்றோ
வானே நிலனே பிறவே யறிவாரியான்
றானேவந் தெம்மைத் தலையளித்தாட் கொண்டருளும்
வான்வார் கழல்பாடி வந்தோர்க்குன் வாய்திறவாய்
யூனே யுருகா யுனக்கே யுறமெமக்கு
மேனோர்க்குந் தங்கோணைப் பாடேலோ ரெம்பாவாய். 6

அன்னே யிவையுஞ் சிலவோ பலவமர
ருன்னற் கரியா னொருவ னிருஞ்சீரான்
சின்னங்கள் கேட்பச் சிவனென்றே வாய்திறப்பாய்
தொன்னாவென் னாமுன்னந் தீசேர் மெழுகொப்பாய்

யென்னாணை யென்னரைய னின்னமுதென் றெல்லோமுஞ்
 சொன்னேங்கேள் வெவ்வேறா யின்னந் தாயிவதியோ
 வன்னெஞ்சப் பேதையர்போல் வாளா கிடத்தியா
 லென்னே தாயிலின் பரிசேலோ ரெம்பாவாய். 7

கோழி சிலம்பச் சிலம்புங் குருகெங்கும்
 மேழி லியம்ப வியம்பும்வெண் சங்கெங்கும்
 கேழில் பரஞ்சோதி கேழில் பரங்கருணை
 கேழில் விழுப்பொருள்கள் பாடினோம் கேட்டிலையோ
 வாழியீ தென்ன வுறக்கமோ வாய்திறவாய்
 யாழியா னன்புடைமை யாமாறு மிவ்வாறோ
 வூழி முதல்வனாய் நின்ற வொருவனை
 யேழைபங் காளையே பாடேலோ ரெம்பாவாய். 8

முன்னைப் பழம்பொருட்கு முன்னைப் பழம்பொருளே
 பின்னைப் புதுமைக்கும் பேத்த்தாமப் பெற்றியனே
 யுன்னைப் பிரானாகப் பெற்றவுன் சீரடியோம்
 உன்னடியார்தாள் பணிவோமாங் கவர்க்கேபாங்காவோம்
 அன்னவரே யெங்கனவ ராவா ரவருகந்த
 சொன்ன பரிசே தொழும்பாய்ப் பணிசெய்வோம்
 இன்ன வகையே யெமக்கெங்கோ னல்குதியே
 லென்ன குறையு மிலோமேலோ ரெம்பாவாய். 9

பாதாள மேழினங்கீழ் சொற்கழிவு பாதமலர்
 போதோர் புனைமுடியு மெல்லாப் பொருள்முடிவே
 பேதை யொருபாற் றியுமேனி யொன்றல்லன்
 வேதமுதல் வின்னோரு மண்ணுந் துதித்தாலும்
 மோத வுலவா வொருதோழன் றொண்டருளன்
 கோதில் குலத்தரன்றன் கோயிற் பிணாப்பிள்ளைகா
 னேதவனா ரேதவன்பே ராருற்றா ராரயலார்
 ரேதவனைப் பாடும் பரிசேலோ ரெம்பாவாய். 10

மெய்யார் தடம்பொய்கை புக்கு முகேரன்னக்
 கையாற் குடைந்து குடைந்துன் கழல்பாடி
 ஐயா வழியடியோம் வாழ்ந்தோங்கா யாரழல்போற்
 செய்யாவெண் ணீறாடி செல்வா சிறுமுருங்குல்
 மையார் தடங்கண் மடந்தை மணவாளா
 ஐயாநீ யாட்கொண் டருளும் விளையாட்டின்
 னுய்வார்க ளுய்யும் வகையெல்லா முய்ந்தொழிந்தோம்
 மெய்யாமற்காப்பா யெமையேலோ ரெம்பாவாய். 11

அந்தத் திறவித் துயர்கெடநா மாத்தாடுந்
 தீர்த்தனற் றில்லைச்சிற் றம்பலத்தே தீயாடுங்
 கூத்தனிவ் வானுங் குவலையழு மெல்லாமுங்
 காத்தம் படைத்தங் கரந்தம் விளையாடி
 வார்த்தையும் பேசி வளைசிலம்ப வார்கலைக
 ளார்ப்பரவஞ் செய்ய அணிகுழன்மேல் வண்டார்ப்பப்
 பூத்திகழும் பொய்கை குடைந்துடையான் பொற்பாதம்
 மேத்தி யிருஞ்சுனைநீ ராடேரோ ரெம்பாவாய். 12

பைங்குவளைக் கார்மலராற் செங்கமலப் பைம்போதால்
 லங்கங் குருகினத்தாற் பின்னு மாரவத்தாற்
 றங்கண் மலங்கழுவு வார்வந்து சார்தலினால்
 லெங்கள் பிராட்டியு மெங்கோனும் போன்றிசைந்த
 பொங்கு மடுவிற் புகப் பாய்ந்தநம்
 சங்கஞ் சிலம்பச் சிலம்பு கலந்தார்ப்பக்
 கொங்கைகள் பொங்கச் குடையும் புனல்பொங்கப்
 பங்கயப் பூம்புனல்பாய்த் தாடேலோ ரெம்பாவாய். 13

காதார் குழையாடப் பைம்பூண் கலனாடக்
 கோதை குழலாட வண்டின் குழாமாடச்
 சீதப் புனலாடிச் சிற்றம் பலம்பாடி
 வேதப் பொருள்பாடி யப்பொருளா மாபாடிச்

சோதி திறம்பாடிச் சூழ்கொன்றைத் தார்பாடி
யாதி திறம்பாடி யந்மா மாபாடிப்
பேதித்து நம்மை வளர்த்தெடுத்த பெய்வளைதன்
பாதத் திறம்பாடி ஆடேலோ ரெம்பாவாய்.

14

ஓரொருகா லெம்பெருமா னென்றென்றே நம்பெருமான்
சீரொருகால் வாயோவாள் சித்தங் களிகூர
நீரொருகா ஓவா நெடுந்தாரை கண்பணிப்பப்
பாரொருகால் வந்தனையாள் விண்ணோரைத்தான்பணியாள்
பேரரையற் கிங்ஙனே பித்தொருவ ராமாறும்
மாரொருவ ரீவ்வண்ண மாட்கொள்ளும் வித்தகர்தாள்
வாருருவப் பூண்முலையீர் வாயார் நாம்பாடி
யேருருவப் பூம்புனல்பாய்ந் தாடேலோ ரெம்பாவாய். 15

முன்னிக் கடலைச் சுருக்கி யெழுந்துடையாள்
என்னத் திகழ்ந்தெம்மை யாளுடையாள் ளிட்டிடையின்
மின்னிப் பொலிந்தெம் பிராட்டி திருவடிமேற்
பொன்னஞ் சிலம்பிற் சிலம்பித் திருப்புகுவம்
மென்னச் சிலைகுலவி நந்தம்மை யாளுடையா
டன்னிற் பிரிவிலா வெங்கோமா னன்பர்க்கு
முன்னி யவணமக்கு முன்குரக்கும் இன்னருளே
யென்னப் பொழியாய் மழையேலோ ரெம்பாவாய். 16

செங்க ணவன்பாற் றிசைமுகன்பாற் றேவர்கள்பா
லெங்கு மிலாததோ ரின்பநம் பாலதாக்
கொங்குண் கருங்குழலி நந்தம்மைக் கோதாட்டி
யிங்குநம் மில்லங்க டோறு மெழுந்தருளிச்
செங்கமலப் பொற்பாதந் தந்தருளுஞ் சேவகனை
யங்கண் ணரசை யடியோங்கட் காரமுதை
நங்கள் பெருமாணைப் பாடி நலந்திகழ்ப்
பங்கயப் பூம்புனல்பாய்ந் தாடேலோ ரெம்பாவாய். 17

அண்ணா மலையா னடிக்கமலஞ் சென்றிறைஞ்சும்
 விண்ணோர் முடியின் மணித்தொகைவீ றற்றாற்போற்
 கண்ணா ரிரவீ கதிர்வந்து கார்கரப்பத்
 தண்ணா ரொளிமழுங்கித் தாரகைகள் டாமகலப்
 பெண்ணாகி யாணா யலியாய்ப் பிறங்கொளீசேர்
 விண்ணாகி மண்ணாகி யித்தனையும் வேறாகித்
 கண்ணா ரமுதமுமாய் நின்றான் கழல்பாடிப்
 பெண்ணேயிப் பூம்புனல்பாய்ந்தாடேலா ரெம்பாவாய். 18

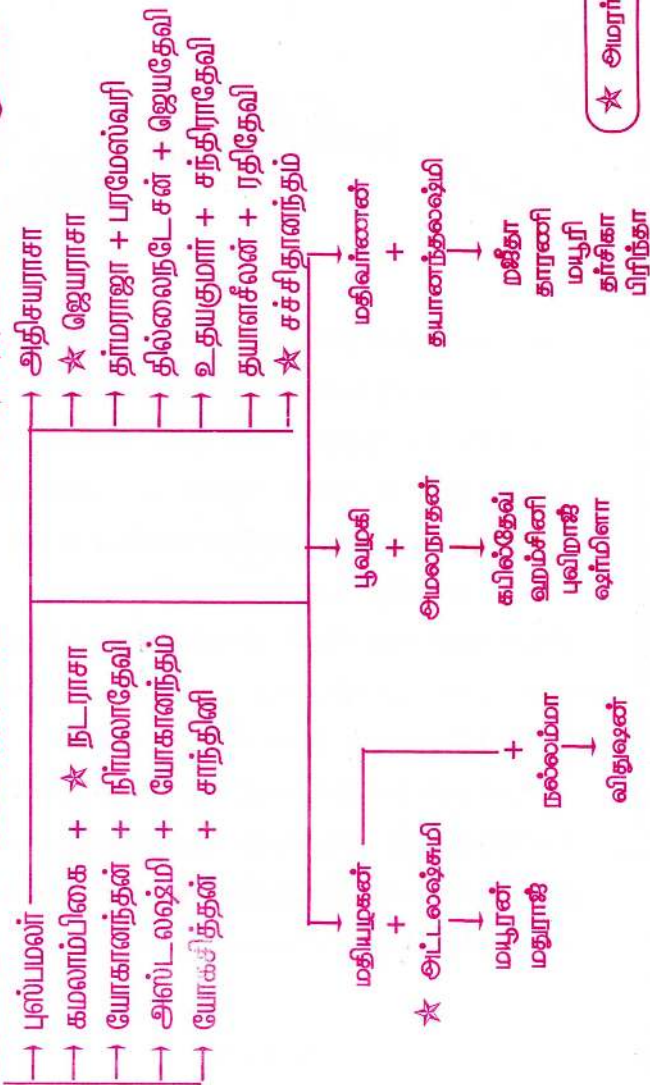
உங்கையிற் பிள்ளை யுனக்கே யடைக்கலமென்
 றங்கப் பழஞ்சொற் புதுக்குமெம் மச்சத்தா
 லெங்கள் பெருமா னுனக்கொன் றுரைப்போங்கே
 ளொங்கொங்கை நின்னன்ப ரல்லாதோள் சேரற்க
 வெங்கை யுனக்கல்லா தெப்பணியுஞ் செய்யற்க
 கங்குல் பகலெவங்கண் மற்றொன்றுங் காணற்க
 விங்கிப் பரிசே யெயமக்கொங்கோ னல்குதியேல்
 லெங்கெழிலென் ஞாயி றெமக்கேலோ ரெம்பாவாய். 19

போற்றி யருளுகநின் னாதியாம் பாதமலர்
 போற்றி யருளுகநின் னந்தமாளு செந்தளீர்கள்
 போற்றியெல் லாவுயிர்க்குந் தோற்றமாம் பொற்பாதம்
 போற்றியெல் லாவுயிர்க்கும் போகமாம் புங்கழல்கள்
 போற்றியெல் வாவுளுயிர்க்கு மீறா மிணையடிகள்
 போற்றிமால் நான்முகனுங் காணாத புண்டரிகம்
 போற்றியா முய்யவாட் கொண்டருளும் பொன்மலர்கள்
 போற்றியாம் மார்கழிநீ ராடேலோ ரெம்பாவாய். 20
 திருவெம்பாவை முற்றிற்று.

வம்காவதி

★ தர்மலங்கம் + ★ செல்வரத்தினம் ★ அற்புதர்த்னம் + ★ பூரணம்

★ அமரர்

இதயம் கனிந்த நன்மைகள்

எமது குடும்பத்தின் ஒளிவிளக்காய் வாழ்ந்து எங்கள்
நல்வாழ்விற்காய் வழியமைத்து எம்மை
ஆறாத்துயரில் ஆழ்த்தி மீளாத்துயர் கொண்ட எம்
குடும்பத் தலைவி அமரர் அதிசயராசா புன்பமலர்
அவர்களின் மரணச் சேதியைக் கேட்டு உடன்
ஒடிவந்து உதவியவர்களுக்கும்,
இறுதிக்கிரியைகளிலும், இறுதி ஊர்வலத்திலும்
கலந்து கொண்டவர்களுக்கும், தொலைபேசி மூலமும்,
தந்தி மூலமும் அன்பர்கள், நண்பர்கள்
அனைவருக்கும் கீம்மலரை சிறந்த முறையில்
பதிப்பித்துத் தந்த பதிப்பகத்தினருக்கும் மேலும் சகல
வழிகளிலும் உதவி ஒத்தாசை புரிந்த அனைவருக்கும்
எமது நன்றியைத் தெரிவித்துக் கொள்கின்றோம்.

இங்ஙனம்
பிள்ளைகள்

கீதாசாரம்

“எது நடந்ததோ,
 சிது நன்றாகவே நடந்தது.
 எது நடக்கிறதோ,
 சிது நன்றாகவே நடக்கிறது.
 எது நடக்க இருக்கிறதோ,
 சிதுவே நன்றாகவே நடக்கும்.
 உன்னுடையதை எதை சிதுந்தாய்?
 எதற்காக நீ சிதுகிறாய்?
 எதை நீ கொண்டு வந்தாய்.
 சிதை நீ சிதுப்பதற்கு.
 எதை நீ படைத்திருந்தாய்,
 சிது வினாவதற்கு.
 எதை நீ எடுத்திக் கொண்டாயோ,
 சிது இங்கிருந்தே எடுக்கப்பட்டது.
 எதைக் கொடுத்தாயோ,
 சிது இங்கேயே கொடுக்கப்பட்டது.
 எது இன்று உன்னுடையதோ,
 சிது நானா
 மற்றொருவருடையதாகிறது.
 மற்றொருநாளும்,
 சிது வேறொருவருடையதாகும்.”

இதுவே உகை நியதியும்,
 எனது படைப்பின் சாராம்சமுமாகும்.

- பகவான் ஸ்ரீ கிருஷ்ணர் -